

Asistenti na Horáckém náměstí z pohledu ředitelky školy

Zkušenosti s asistenty pedagoga máme v naší škole dlouhodobé. Již při mém nástupu v září 2003 působila ve škole asistentka pedagoga u dívky s poruchou autistického spektra. Postupem času začali asistenti přibývat, i když to nebylo úplně jednoduché. Legislativní proces předpokládal nejen doporučení školského poradenského zařízení, ale také schválení krajským úřadem. Ke schválení sice vždy došlo, ale nikdy nebyl asistent financován tak, aby se pokryl úvazek, který byl na jeho místo doporučen. Znamenalo to pro školu velkou finanční zátěž, protože rozdíl jsme museli zaplatit z peněz na platy ostatních pracovníků. Bylo to také období, kdy jsme se učili využívat práci asistentů tak, aby to bylo přínosné pro žáky i učitele.

Změnou zákona se nám ulevilo v tom, že nemusíme o asistenty žádat žádný úřad, vycházíme pouze z doporučení poradenských zařízení a hlavně, co je důležité, máme je zaplacené. Počty asistentů do této doby značně narostly a asistenti se stali nedílnou součástí pedagogického týmu. Společně se pravidelně schází a sdílejí své zkušenosti, radosti i starosti. Doufáme, že tito naši kolegové budou moci ve své práci pokračovat i v následujících letech.

Ivana Melichárková, ředitelka školy